

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter IV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. XXV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153725172224/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

De første Akter kan tjene som Eksempel paa en naturlig og smuk Komposition. Forhistorien er fortræffeligt givet. Spillet mellem Axel paa den ene Side, Knud og Kongen paa den anden, er fyldt med ægte dramatisk Liv. Mødet mellem de elskende hører til det skønneste, Oehlenschläger nogensinde har skrevet. Det store centrale Optrin, hvor Krisen indtræder, vil aldrig forfejle sin stærke Virkning, og den lange, men dejlige og saa menneskeligt rige Afskeds-scene holder sig paa samme kunstneriske Højde. Digteren har som en Mester løst første Del af sin Opgave: at skildre Axel som den trofaste Elsker, hvis Livs Lykke knuses just i det Øjeblik, da den helt og fuldt synes at tilhøre ham.

Men nu skal Helten vise sin Troskab mod sin kongelige Rival, bringe ham det højeste Offer. Og for at opnaa denne Virkning i sin Tragedie, for at forbinde Historien om Axels Kærlighed og om Axels Heltedød, har Oehlenschläger opfundet den temmelig absurde Vilhelm-Episode, som fylder Slutningen af tredje og næsten hele fjerde Akt, og som forøvrigt er laant fra femte Akt af Schillers »Don Carlos«.

Vanskeligheden ligger ikke blot i den plumpe Maa-
de, hvorpaa Genganger-Ideén er praktiseret, og i den moralsk set betænkelige Motivering for dette kirke-
lige Bedrag. Heller ikke i den ligesaa smagløse som
usandsynlige Rædselshistorie om Eleonora von Hil-
desheim, der anbringes for at gøre den hæderlige
gamle Biskop til Interessent i dette tvivlsomme Fore-
tagende. Den ligger først og fremmest i Digterens
Attentat mod Stykkets egen Aand.

Det er et haardt Forlangende, at Erkebiskoppen